

[Socialministeren.]

løftige Afhøringer og Politirapporter, ofte til ingen Verdens Nytte, hvorom jeg i det hele kan henvise til Bemærkningerne til Forslaget om offentlig Forsorg Side 108—09 med den historiske Redegørelse for Brydningen mellem Hjemstedsprincippet og det økonomiske Ækvivalents Princip.

8) Det gældende System, hvorefter *alt* praktisk taget gøres til *kommunal Forsorg*, er irrationelt, særlig for saa vidt Udgifterne angaar, idet der ikke er nogen Mening i, at selv den fattigste Landkommune som Forsørgelseskommune f. Eks. skal bære de efter Omstændighederne meget omfattende Udgifter til den fulde Forsørgelse af sindssyge, aandsvage m. fl., en Hjælp, hvis Art og Størrelse Kommunen ikke har ringeste Indflydelse paa, eller betale en — skal vi sige — driftig Mands Alimentationsbidrag, blot fordi ikke Barnets, men *hans* Moder, eventuelt Bedstemoder, har haft et kortvarigt Ophold i Kommunen paa 10 Maaneders-Dagen o. s. v. Der er i den gældende Lovgivning flere store Omraader, hvor Forsorgen efter sin Natur ikke kan være nogen kommunal Opgave, og hvor Staten derfor bør overtage dennes nærmere Ordning og de dermed forbundne Udgifter, saaledes som ogsaa det raadgivende kommunale Udvalg har indstillet ved sin Tiltrædelse af mine Forslag.

9) Det nuværende *Refusionssystem* er i det hele uheldigt og uretfærdigt. Det er *uheldigt*, fordi Refusionsbrøkerne er saa forskellige og ikke retter sig efter Hjælpens eller Trangens Art, men efter hvilken Institution der tilfældigvis yder Hjælpen, hvilket sidste bl. a. beforder kommunal Spekulation i den gunstigst mulige Refusion uden Hensyn til den trængendes Tarv eller Værdighed, og det er *uretfærdigt*, fordi det begunstiger de velstillede Kommuner paa de fattiges Bekostning, saaledes som det nærmere er paavist i den i Fjor omdelte Refusionsbetænkning med Forslag til en Nyordning.

Endelig 10) medfører den gældende Refusionsordning i Forbindelse med Forsørgelseskommuneparatet et saa indviklet *Bogholderi* med et indfiltret System af *Regnskabsposter*, Anmeldelser, Ud- og Indbetaling af Refusioner frem og tilbage mellem Kommunerne, at man ikke skulde tro, at disse overhovedet havde andet at bestille.

Det bliver altsaa Opgaven ved en samlet Socialreform at søge at rette disse mange Mangler, Inkonsekvenser og Skævheder ved den gældende Ordning, og jeg beder ærede Medlemmer, naar jeg naar til Gennemgangen af Nyordningens Enkeltheder, at erindre sig det nu anførte, da jeg jo ikke hvert Sted kan vende tilbage til en fornyet Omtale af disse Mangler.

Man plejer at sige, at det, der nu forestaar, er en Reorganisation, en Kodificering og en Simplificering af vor Sociallovgivning eller — paa Dansk — en *Genopbygning*, en *Sammendragning* og en *Forenkling* af denne. Lad mig om disse Udtryk fremsætte nogle enkelte Bemærkninger.

Ved *Genopbygningen* sigtes der jo i Reglen til Ophævelse af den Nedskæring, der fandt Sted i 1927, og intet vilde jo være lettere end at stille Forslag herom; hertil krævedes sandelig ikke 1½ Aar. Men en saadan Virksomhed: alene at føre Forholdene tilbage til Tilstanden før 1927 maatte forekomme mig ganske utilfredsstillende; thi da Lovgivningen før 1927 var baade irrationel og usystematisk, som jeg har skildret, og da man i 1927 ganske unddrog sig den i øvrigt naturlige Opgave samtidig med den mekaniske Nedskæring at foretage en virkelig saglig Revision af denne samlede Lovgivning med Forenkling, Kodificering og Ligelighed for Øje, vilde man jo aldeles ikke blot ved en Ophævelse af Nedskæringen af 1927 opnaa at ændre Uretfærdigheden, Uligeligheden og de mange paapegede principielle Urimeligheder ved den gældende Lovgivning. Man vilde have beholdt hele denne, blot med Forhøjelse af forskellige Trængsgrænser og Takster, men ikke gjort noget Forsøg paa at bringe noget fornuftigt System til Veje, og en saa begrænset Opgave kunde ikke tilfredsstille den sagkyndige Socialpolitiker, rent bortset fra, at den under de nuværende politiske Magtforhold i Landstinget kun vilde være et Slag i Luften, en Film, til Fordel for den Del af Vælgerne, der mere har deres Styrke i Agitationsfraser end i Realitetsbetragtninger. Nej, Genopbygningen maatte være meget mere, eller rettere principielt noget ganske andet end blot at søge nogle Nedskæringer fjernet; den maatte tillige fylde Hullerne, udbygge Systemet og rette dær, hvor ensartede